

forelagt, selv om det foreslaaede Tillæg blev optaget dert; — men det forhindrer ikke, at jeg kan have den Mening, at det egentlig ikke passer med en Lovs Form, at optage en saadan Bestemmelse. — ; og ikke kan jeg lade det gælde som en almindelig Regel, at man uden videre kan optage Noget i en Lov, naar det blot ikke kan siges at gjøre Skade. Imidlertid har jeg dog ogsaa paavist, at den her omhandlede Bestemmelse kan have skadelig Virkning, thi jeg gjentager det, jeg troer ikke, at det kan nægtes, at der kan forekomme Tilfælde, hvori netop en Mand, der var Lærer ved Seminariet, maatte antages at være i fortrinlig Grad i Besiddelse af de Betingelser, som jeg mener at den ærede Rigsdagsmand selv maatte ønske en Examinator, men i saa Fald er denne Bestemmelse jo en Hindring for at benytte en saadan Mand. Det kan gjerne være, at et slikt Tilfælde ikke let vil forekomme, og at det ikke er et saa overordentligt Unde, at det forekommer, men det maa dog vistnok siges at være uheldigt, naar det indtræffer. Naar den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at jeg havde yttret, at det i mange Tilfælde vilde være nødvendigt at faae saadanne Mænd, Seminarie-lærere nemlig, til Examinatorer, og at det vilde være meget vanskeligt at undgaae at benytte dem, saa er dette stærkere Udtryk, end jeg paa nogen Maade har brugt. Det er min Mening, og det skal ogsaa vise sig, hvis jeg faaer med Lovens Udførelse at gjøre, at man i Reglen ikke bør vælge Examinatorer blandt Lærerne ved Seminarierne; jeg har kun sagt og gjentagende sagt, at der kan forekomme Tilfælde, hvor man maa gjøre det, netop for Sagens egen Skyld, og det troer jeg Ingen vil kunne benægte. Naar den ærede Rigsdagsmand fremdeles bemærkede, at den foreslaaede Bestemmelse ikke var Andet, end hvad

der ogsaa (ved andre Leiligheder fandt Sted, og at der navnlig ved lignende Instituter fandtes Bestemmelser for, at man ikke maatte benytte de Lærere til at examinere eller censurere, som selv havde ledet Undervisningen, saa er det aabenbart noget ganske Andet. Den ærede Rigsdagsmand indseer vistnok selv, at denne Sammenligning kun vil kunne faae Anvendelse, dersom den af ham foreslaaede Bestemmelse gik ud paa, at man ved Seminarierne ikke maatte lade Examen afholde ved disse Lærere eller lade dem være Censorer ved Examen; men det er jo slet ikke det, hvorom der her er Spørgsmaal. Her er ikke Spørgsmaal om at benytte til Examinatorer og Censorer Mænd, der selv have ledet de Paagældendes Undervisning, men her er netop Tale om at tage dertil Mænd, som ikke have havt med deres Undervisning at gjøre. Hvad angaaer den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger angaaende Dmgaaelse af Loven, saa vil den ærede Rigsdagsmand erindre, at jeg ikke talte om, at nogen Bestyrer af Skolevæsenet skulde forsøge paa at sætte sig ud over Lovens Bestemmelser eller ligefrem at handle imod hvad der endog blot er antydnet i Loven; men det kan jo ikke benægtes, at selv om den foreslaaede Bestemmelse blev vedtagen, maatte det kunne faae et Ministerium frit for at vælge Mænd til Examinatorer, uagtet de have været Lærere ved Skolelærerseminarierne, thi ellers maatte der optages en Bestemmelse i Loven, hvori det maatte hedde, at hverken Lærerne ved Skolelærerseminarierne, eller de, der havde været Lærere derved, ja man kunde endogsaa gaae saavidt at sige, at ikke engang de, der havde modtaget Dannelse paa Seminarierne, maatte være Examinatorer ved den nævnte Examen, — men dette kan dog ikke være Meningen.